

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 kwietnia 2008 r.,
skargi K. C. i R. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 21 listopada 2005r., sygn. akt III Cz (...) wydanego w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzycieli: (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. Oddziału w B., „M.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., „S.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i A. K. prowadzonej przez Komornika Sądowego Rewiru (...) przy Sądzie Rejonowym w Ł.

przeciwko dłużnikom K. C. i R. C.

przy udziale nabywcy – „S.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.,

o egzekucję z nieruchomości,

odrzuca skargę i zasądza od dłużników na rzecz wierzyciela - (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania wszczętego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Wniesiona przez dłużników skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 21 listopada 2005 r. [sygn. akt III Cz (...)] pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Skarżący nie uprawdopodobnili wyrządzenia im szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego skargą orzeczenia. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać ograniczenia się do wskazania, jako dowodów na okoliczność twierdzenia wykazania

uprawdopodobnienia szkody, opinii biegłego rzeczoznawcy, listu intencyjnego oraz dwóch pism D. W., a nadto twierdzenia o korzystnej sprzedaży nieruchomości na wolnym rynku po aktualnej cenie rynkowej. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., wymaga najpierw wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a dopiero wówczas przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o wystąpieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymogu określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05, z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto skarga nie zawiera prawidłowego wyartykułowania niezbędnej przesłanki wskazanej w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczyli się tylko do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto, że od zaskarżonego postanowienia nie służy skarga kasacyjna. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006 r., Nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zamieszczeniu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości dlaczego wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., Nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006 r., Nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 i § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).